

दक्षः

विशेषः। तत्पण्यायः। दादा २। इति हेम-
चन्द्रः। ३। २४७॥ (यथा, साहित्यदर्पणे।
१। ३।

“यस्याजीयत शृङ्खलीनि जनघिः पृष्ठे
जगन्मङ्गलम्।

दंष्ट्रायां धरणी नखे दितिसुताधीशः पदे
रोदसी॥”)

दंष्ट्रिका, स्त्री, (दंष्ट्रा विद्यतेऽस्याः। दंष्ट्रा +
“त्रोह्यादिभ्यश्च” ५। २। ११६। इति ठन्।)

दादिका। इति हेमचन्द्रः। ३। २४७॥

दंष्ट्री, [न] पुं स्त्री, (प्रशस्ता दंष्ट्रा अस्त्वस्येति।
दंष्ट्रा + “त्रोह्यादिभ्यश्च” ५। २। ११६। इति

इतिः।) मूकरः। इत्यमरः। २। ५। २॥

सर्पः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, रामा-
यणे। २। ३३। २३।

“विलानि दंष्ट्रिणः सर्वे खानूनि मृगपक्षिणः।
त्यजन्त्यसङ्गयाङ्गीता गजाः सिंहं वनान्यपि॥”)
दंष्ट्राविशिष्टे, वि। यथा,—

“दंष्ट्रिभिः शङ्खिभिर्वापि हता नष्टैश्च
तस्करैः।

ये खान्मर्ये हता यान्ति राजन्। स्वर्गं न संश्रयः॥”
इति मुहूर्तत्वे अग्निपुराणम्॥

दकं, स्त्री, (उदक + एषोदरादित्वात् साधुः।)
जनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

दक्ष, उ खदे। दृष्टौ। इति कविकल्पद्रुमः॥
(भा-आत्म-सकं-सेट्।) खद दक्ष शीघ्रकर-

णम्। उ, दक्षते धनसद्व्ययोगी। शीघ्रसत्त्वाद्-
यति इत्यर्थः। इति दुर्गादासः। (सामर्थ्ये

अकर्मकोऽयम्। यथा, ऋग्वेदे। २। १। १११।
“तमिच्छा शतमिच्छासि दक्षसे॥”

“दक्षसे दानाय समर्था भवसि॥” इति तद्वाक्ये
सायनः॥)

दक्ष, व म ड हन्त्यर्थे। इति कविकल्पद्रुमः॥
(भा-आत्म-सकं-सेट्।) म, अदक्षि अदाक्षि।

दक्षं दक्षम्। दार्चं दालम्। मातुबन्धवला-
दनुपधयोरपि दीर्घः। खमते तु दीर्घविधि-

रूपधां नापेक्षते। य, दक्षा। सेमक्तात् सरो-
रित्यनेनैवेष्टविह्वेऽस्य यातुबन्धस्वरपर्यन्तघटा-

दिभ्यो ङ इति प्राचीनमताशुवादार्चः। उ,
दक्षते। हन्त्यर्थे गतिवधयोः। इति दुर्गादासः॥

दक्षः, पुं, (दक्षते दृष्टिप्रदक्ष्ये समर्थो भवतीति।
दक्ष + अच्।) प्रजापतिविशेषः। स ब्रह्मणो

दक्षिणाङ्गुष्ठाज्जातः। ततः प्रभृति मैथुनेन
प्रजा जाताः। यथा,—

“शरीरानथ वक्ष्यामि मातृहीनान् प्रजापतेः।
अङ्गुष्ठादक्षिणादक्षः प्रजापतिरजायत॥”

इति मत्स्यपुराणे। ३। ६५॥
“यथा ससर्जं चैवादी तथैव शृणुत द्विजाः॥

यदा तु खजतस्तस्य देवविगणपद्मगान्॥
न दृष्टिमगमङ्गीकृता मेपुनयोगतः।

दक्षः पुत्रवहस्याणि प्रवृजन्त्यामजीजनत्॥”
इति च तत्रैव। ५। ३—४॥

दक्षः

अस्य भार्या खायम्भुवमनुकन्या प्रसूतिः। अस्य
बोधशक्याः यथा, अथा १ मैत्री २ दया ३

शान्तिः ४ तुष्टिः ५ पुष्टिः ६ क्रिया ७ उन्नतिः
८ बुद्धिः ९ मेधा १० मूर्तिः ११ तितित्वा १२

ह्रीः १३ स्वाहा १४ खधा १५ सती १६।
तस्य त्रिसहस्रपुत्राः। दक्षप्रजापतिर्द्वितीय-

जन्मनि दक्षप्रपेतसः सुतो भूत्वा बहुमन्वन्तरे
प्रजावृष्टिचकार। स अचिक्रां पत्नीं वष्टिं

कन्या जनयित्वा प्रजापतिभ्यो दत्तवान्।
धर्माय दक्षः। कश्यपाय सप्तदक्षः। चन्द्राय

सप्तविंशतिः। लघाश्वाय हे। भूताय हे।
अङ्गिरसे हे। इति श्रीभागवतम्॥ ३॥

ताम्रचूडः। (यथा, चरके सुत्रस्थाने २७
अध्याये।

“धार्मराष्ट्रचकीराणां दक्षाणां शिखिनामपि।
चटकानाश्च यानि स्युरङ्गानि च हितानि च॥”)
मुनिभेदः। (यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे।

४। ६७।
“कणादो गौतमः कण्डः पाणिनिः शाकटायनः।

यम्यश्चकार यद्वत्वा दक्षः कात्यायनः खयम्॥”
अयं हि धर्माशक्तप्रयोजकानामन्यतमः। यथा,

याज्ञवल्क्ये। १। ५।
“पराशरथासशृङ्गजिखिता दक्षगोतमौ।

शातातपो वशिष्ठश्च धर्माशक्तप्रयोजकाः॥”)
हरद्वयः। इमभेदः। वङ्गिः। इति विश्वः॥

महेशः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, महा-
भारते। १३। १७। ११३॥

“इतिमान् मतिमान् दक्षः चतुस्तस्य युगाधिपः॥”
विष्णोर्नामविशेषः। यथा, महाभारते। १३।

१४६। १११॥
“अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिर्णा वरः॥”

बलम्। इति निघण्टुः। २। ६। “दक्ष
श्रेष्ठश्चकारात् दृष्टौ। दक्ष गतिहिंसनयोः।

दक्षतिरुत्साहार्थः। इति स्कन्धस्वामी॥ असुन्।
शुचुविजये क्षिप्रो भवत्यनेन हिंस्यन्तो बानेन

शचवः प्रोत्साहितो वा भवति शुचुविजये॥”
“दक्ष इति सकारान्तं बलनाम अकारान्त-

मपि तस्यैवमर्थान्तरे द्रष्टव्यम्॥” इति तट्टी-
कायां देवराजयज्वा। यथा, ऋग्वेदे। १। ६५। ६।

“स दक्षाणां दक्षपतिर्बभूव॥”
“सोऽमिर्दक्षाणां सर्वेषां बलानां दक्षपति-

र्बलाधिपतिर्बभूव॥” इति तद्वाक्ये सायनः॥
गरुडस्य पुत्राणामन्यतमः। यथा, महा-

भारते। ५। १०१। १२२।
“मेघद्वत् कुसरो दक्षः सर्पान्तः सोमभोजनः॥”)
त्रि, पटुः। इति मेदिनी। ने, १४॥ अस्य

पण्यायः चतुरश्रश्चे द्रष्टव्यः॥ (यथा, महा-
भारते। १। ७४। ३६।

“सा भार्या या यज्ञे दक्षा सा भार्या या प्रजा-
वती।

सा भार्या या पतिप्राया सा भार्या या
पतिव्रता॥”

दक्षा

समर्थः। यथा, ऋग्वेदे। १। ५६। ४।

“दृष्टौ इव खनवे रोदसी

गिरो हीता मनुष्यो न दक्षः॥”

प्रदक्षः। यथा, तत्रैव। १। १५। ६।

“युवं दक्षं दृष्टव्रत मिवावरण दूढभम्॥”

“दक्षं प्रदक्षम्॥” इति तद्वाक्ये सायनः॥

दक्षिणः। अपसव्यम्। यथा, महाजिन्वाये।
३। ४४।

“प्राणायामं ततः कुर्व्यान् मूत्रेण प्रणवेन वा।
मध्यमानामिकाभ्याश्च दक्षहस्तस्य पार्श्वेति॥”)
दक्षकन्या, स्त्री, (दक्षस्य प्रजापतेः कन्या।)

दुर्गा। इति त्रिकाण्डशेषः॥ दक्षप्रजापतेः
सुता। ताः पञ्चाशत्सहस्रकाः। तासां नामानि

यथा,—
“सती ज्योतिः स्मृतिः स्वाहा ह्यगुह्या खधा

तथा।
प्रीतिः क्षमा च संभूतिः सप्ततिश्च अरन्वती॥

कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मैधा पुष्टिः अथा क्रिया मतिः।
बुद्धिर्लक्ष्णा वपुः शान्तिसुष्टिः सिद्धिस्तथा रतिः॥

अरन्वती वसुधामौ नवा भाहुर्लक्ष्म्यती।
सङ्कष्या च सुहृन्मा च साधा विद्या च नामतः॥

अदितिश्च दितिश्चैव द्युः काला द्वायुधा।
चिह्निका सुरसा कद्विगता सुरभिः खसा॥

क्रोधा दरा च प्रोवाच दक्षकन्याः प्रकीर्तिताः।
पञ्चाशत् सिद्धियोगिन्यः सर्वलोकस्य मातरः॥”

इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः॥
(अयं द्वितीयजन्मनि प्राचेतसो भूत्वा वष्टिं कन्या

जनयामास। यथा, मत्स्यपुराणे। ५। १२-१४।
“ततस्तेषु विनष्टेषु वष्टिं कन्याः प्रजापतिः।

वैरिण्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसस्तथा॥
प्रादात् स दक्ष धर्माय कश्यपाय त्रयोदक्षः।

सप्तविंशतिं सोमाय चतस्रोऽरिष्टनेमये॥
हे चैव शृगुपुत्राय हे लघाश्वाय धीमते।

हे चैवाङ्गिरसे तद्वासां नामानि विस्तरः॥
शृणुध्वं देवमातृणां प्रजाविस्तरमादितः॥”

एतासां नामानि तत्रैव द्रष्टव्यानि॥)
दक्षजा, स्त्री, (दक्षात् प्रजापतेर्जायते इति।

जन + “पञ्चम्यामजातौ” ३। २। ६२॥ इति
उः।) दुर्गा। इति हेमचन्द्रः॥ (अश्विन्यादि-

नक्षत्रे च॥)
दक्षजापतिः, पुं, (दक्षजानां अश्विन्यादिदक्ष-

कन्यानां पतिः।) चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥
(दक्षजायाः सत्याः पतिः इति विश्वेष्टे शिवः॥)

दक्षसावर्णिः, पुं, नवममनुः। अस्मिन् मन्वन्तरे
ऋषभनामा भगवदवतारः। श्रुतनामा इन्द्रः।

पारमरीचिगर्भादा देवाः। द्रुतिमदादाः सप्त-
र्षयः। भूकेतुद्वीपिकेतुप्रभृतयो मनुपुत्रा भवि-

ष्यन्ति। इति श्रीभागवतम्॥ (अस्य विशेष-
विष्टितस्तु मार्कण्डेयपुराणे ६४ अध्याये द्रष्टव्या॥)

दक्षा, स्त्री, (दक्षते बह्वन्ते भारधारणे समर्था
भवतीति वा। दक्ष + अच्। टाप्।) पृथिवी।

इति मेदिनी। वे, १५॥